

Razgovor s trecim tajnikom Hrvatskog Veleposlanstva u Bukurestu

luni, 29 octombrie 2012

{xtypo_quote}Mirko je Radi ro en 17.08.1972. godine u Hrvatskoj i nikada nije ni mislio da e postati diplomat.
{/xtypo_quote}

Nakon završetka gimnazije krenuo je s nekim sportskim stopama, nadaju i se da e završiti Fakultet za Fizi ku kulturu, ali ga je na kraju život odnio da završi Politi ke znanosti. Igrom slu aja zaposlio se u Ministarstvo Vanjskih Poslova i tako je započela njegova karijera. U Rumunjsku, u Bukurešt, dolazi po etkom ljeta 2005. godine, a po prvi put posje uje hrvatsku manjinu u Karaševskoj županiji po etkom rujna 2005. godine. Nakon sedam godina rada u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj vraća se u svoj rodni kraj. Prijateljstvo i gostoprimstvo koje su mu pružili karaševski Hrvati ostat e mu zauvijek u sje anju.

Ve sedam godina radite kao tajnik u Ministarstvu Vanjskih Poslova u Rumunjskoj.

Po eo sam kao tajnik, odnosno kao administrativni ataše, pa onda ataše. Sad sam treći tajnik, a možda, tko zna koje godine, budem nešto više.

Kakav Vam je bio boravak u Rumunjskoj?

Za boravak u Rumunjskoj mogu samo reći sve najbolje. Najprije određeni dio prilagodbe na samu zemlju, a kad pro e ta faza mora se prilagoditi na ljude, jer oni su uvijek razli iti karakteri. Svaka nacija ima neke svoje osobitosti, razli ita je i vjera.

Da li ima neke velike razlike izme u Hrvatske i Rumunjske?

Ne. Možda malo u mentalitetu, u nekim tim stvarima, ali ne, ne bih rekao da je neka velika razlika. Svaki narod, svaka nacija ima svoje prednosti, svoje mane, tako da ne emo generalizirati.

Kako su Vas primili karaševski Hrvati u Rumunjskoj?

O tom periodu svoga života, zna i izme u 2005. i kraja rujna 2012., mogu reći da je bio samo jedan dio života koji e ostati u neizbrisanoj sje anju. Mogu reći samo najbolje na gostoprimstvu kojeg su mi pružili karaševski Hrvati i hrvatska

manjina koja se nalazi u Karaševacima, u severinskoj županiji. To je jedno iskustvo koje je mi puno značilo u životu. Mislim da sam i ja na neki način vratio to silno gostoprimstvo i dobrotivost ljudi koji ovdje žive. To je jedan veliki vremenski period od sedam godina koji ostavlja veliki trag u mom životu i o kome mogu reći samo najbolje. Taj život, posjete ovom kraju, stvari koje su se događale, projekti, odnosi s ljudima, mogu samo, zapravo, promijeniti ovjeka, jer postoje ljudi koji uzvraćaju dobrotom, željom, motivima itd. Što se tiče mog odlaska, neki drugi su preuzeli obaveze koje sam ja imao, nastaviti i sve i normalno funkcionirati. Ne vjerujem da se bilo šta promijenilo.

Vaš odnos sa Zajednicom Hrvata?

Moj odnos sa Zajednicom Hrvata uvijek je bio na odličnoj razini, ne može biti bolji nego što je. Moguće da je bilo nekih razlika u mišljenjima, ali kako se kaže "sto ljudi, sto mišljenja". Uvijek smo našli nekako kompromisno rješenje, najbolje za sve nas i nadam se da će i tako ostati. Nadam se kako sa svojim ponašanjem i vizijama nisam nikad u nekakve kontrakcije prema ZHR-u. Mislim da je to bilo na obostrano zadovoljstvo. U zaključku, o našim odnosima mogu reći samo sve najbolje!

Lijepa Vam hvala na razgovoru.

Lina Tincul